

คำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลที่ ๑๐๗/๒๕๕๙

ศาลปกครองนครราชสีมา
ศาลจังหวัดสุรินทร์

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

ประมวลกฎหมายที่ดิน

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

คดีที่วัดผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องอ้างว่า ครอบครองที่ดินจนเป็นที่ธรณีสงฆ์ แต่ถูกเจ้าหน้าที่และหน่วยงานทางปกครองผู้ถูกฟ้องคดีออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง (น.ส.ล.) ทับที่ดินโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขอให้เพิกถอน ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ให้การว่า การออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงชอบด้วยกฎหมายแล้ว ที่ดินพิพาทเป็นที่สาธารณประโยชน์และเป็นที่สาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน มิใช่ที่ธรณีสงฆ์ เห็นว่า การที่ศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งดังกล่าวได้นั้น จำต้องพิจารณาให้ได้ความเสียก่อนว่า ที่ดินพิพาทเป็นของผู้ฟ้องคดีหรือเป็นที่สาธารณสมบัติของแผ่นดินเป็นสำคัญ แล้วจึงจะพิจารณาประเด็นอื่นต่อไป ดังนั้นเป็นการฟ้องขอให้ศาลมีคำพิพากษารับรองคุ้มครองสิทธิในที่ดินของผู้ฟ้องคดี อันอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม